

РЕАЛІЗАЦІЯ КАТЕГОРІЇ ЕМОТИВНОСТІ В АНГЛОМОВНОМУ ПУБЛІЦИСТИЧНОМУ ДИСКУРСІ

Юрко Ю. В., студ. гр. ПР-02,

Ємельянова О. В., к. філол. н., доц. СумДУ

Емотивність властива всім мовним рівням: фонетичному, морфологічному, лексичному і синтаксичному. Кожен з них має свою систему засобів вираження. На фонетичному рівні дослідники висловлюють припущення про існування зв'язку між входженням певного звуку до складу слова та значенням цього слова. За їх твердженням, звук може викликати у свідомості мовців певне значення, тобто замінювати собою предмет чи дію, стаючи їхнім символом.

На сучасному етапі можна стверджувати, що фонемі несуть головним чином інформацію сенсорно-емотивного характеру. Наприклад, звукосполучення [sl] передає неприємні асоціації: *slack, slouch, slush, sludge, slime, slosh, slash, sloppy, slug, sluggard, slattern, slut, slang, sly, slit*. Пор.: *Beef worker sues Diane Sawyer, Jamie Oliver over "pink slime".*

Емоційний компонент значення часто виражається за допомогою морфем. До емотивних суфіксів англійської мови слід віднести -y, -ling, -let, -ster, -kin, -ette, -ard. Пор.: *Previous reports said the couple would be giving their child a moniker that begins with a "K," just like mommy, daddy, grandma Kris and aunties Kourtney and Khloe have.*

Якщо емотивно нейтральна коренева морфема поєднується з емотивним афіксом, лексична одиниця набуває емоційного забарвлення: *daddy, kiddy, girlie, mommy*. У деяких випадках той самий суфікс реалізує у різних дериватах полярну мотивність: *dafty, softy* та *daddy, birdy*. Такі суфікси є потенційно амбівалентними.

На синтаксичному рівні для вираження емоцій можуть вживатися окличні, питальні, еліптичні, інвертовані речення, вставні елементи. Чим вищий ступінь емоційного напруження, тим вищий ступінь дезорганізації синтаксичної структури. Перерваність, повтори, незакінченість синтаксичних конструкцій характерні для високої концентрації емоцій.

Представленість емотивності на лексичному рівні привертає увагу багатьох лінгвістів. В залежності від типу емотивної семантики, всі емотиви поділяються на афективи, в яких емотивна семантика складає єдиний зміст семантики слова (*Ah! Gee! Why!*) [1, 178], та

конотативи, в яких емотивні семи супроводжують основне логіко-предметне значення: Пор: *rascal, rogue, scamp*. Ці обидві групи лексики є емотивними як у мові, так і у мовленні.

Головними засобами створення емотивного ефекту в публіцистичному англомовному дискурсі є стилістичні такі, як, наприклад, перифраз. Перифраз дозволяє найбільш ефективно відобразити в тексті ставлення автора до того, про що йдеться мова у статті. Пор.: *The host of the show said that the lady who hopes that at least her cell phone is bug-proof, even from U.S. intelligence services will be interviewed later...*

В даному випадку *the lady who hopes that at least her cell phone is bug-proof* – йдеться про Ангелу Меркель.

Епітети надають пов'язаним з ними мовним зворотами додаткову барвистість і насиченість або особливий смисловий відтінок, а іноді і зовсім змінюють їх значення. Пор.: *Not because she is the most powerful female politician, but because she is one of the closest allies the U.S. has in Europe, trusted friend.*

Порівняння у англійському публіцистичному дискурсі увиразнюють зображуване, роблять його більш наочним, виявляють ставлення автора до нього: Пор.: *She wouldn't endanger the Swift data exchange agreement and negotiations just to demonstrate that she is a strong leader or to strengthen her position at home, which is as stable as the stone at the moment.*

Важливою диференційною ознакою публіцистичного дискурсу є тенденція до використання нескладних синтаксичних форм – еліптичних і простих речень. Тенденція до структурного спрощення впливає на будову складних речень, що проявляється в еліптизації [2, 16]. Пор.: *On the 3rd of March, the captains got together and ... before leading their soldiers into battle.* Ми спостерігаємо умисне переривання висловлювання, що свідчить про незавершеність думки, проте з контексту ми можемо здогадатися, що саме хотів сказати автор.

Полісиндетон використовується, щоб підкреслити одночасність описаних дій, розкрити суб'єктивне ставлення автора до висловлювання, щоб створити ритмічний ефект [3, 136]. Пор.: *We lived and laughed and loved and left.*

Градація забезпечує поступове збільшення значущості, важливості, або емоційної напруженості у висловлюванні. Пор.: *"Little by little, bit by bit, and day by day, and year by year the baron got the worst of some disputed question".*

Говорячи про структурно-комунікативні особливості передачі

емотивності в сучасному англомовному публіцистичному дискурсі слід зазначити, що серед стилістичних засобів, за допомогою яких реалізується емотивність, можна назвати: літоту, апозіопезіс, інверсію та багато інших. Основна функція цих стилістичних прийомів полягає в тому, щоб вплинути на адресата, таким чином, яким це було заплановано автором висловлювання, щоб адресат міг підсвідомо сприйняти всю інформацію саме так, як того хоче автор.

1. Арнольд И. В. Стилистика. Современный английский язык: [учеб. пособ.] / И. В. Арнольд. – М.: Флинта: Наука, 2002. – 384 с.
2. Гнезділова Я. В. Лексико-стилістичні особливості емоційного та емотивного дискурсів. Проблеми семантики слова, речення і тексту / Я. В. Гнезділова: зб. наук. пр. – К.: Вид. Центр КНЛУ. – Вип. 13. – 2005. – 18 с.
3. Літвінчук І. М. Прагматика емотивного тексту : автореф. дис. на здобуття ступ. канд. філолог. наук / І. М. Літвінчук. – К., 2000. – 231 с.

Соціально-гуманітарні аспекти розвитку сучасного суспільства : матеріали всеукраїнської наукової конференції викладачів, аспірантів, співробітників та студентів, м. Суми, 21-22 квітня 2014 р. / Відп. за вип. О.М. Сушкова. — Суми : СумДУ, 2014. — С. 75-77.